

Dette Beløb bliver let og praktisk fordelt til Producenterne ved, at Smørnoteringsudvalget ansætter det ugentlige Afregningstal til Mejerierne saa meget over Eksportprisen, som Tilskudet til Fondet andrager.

Hjemmemarkedets Leverandører af Smør, Fløde, Mælk og Ost ansætter sine Priser eller producerer paa Grundlag af paagældende Afregningstal saaledes, at Hjemmemarkedets Priser automatisk ændres i Forhold til nævnte Afregningstal. Naturligst vil det være, at Fordelingen af anførte Afgift sker paa Smørret, da denne Produktion i Øjeblikket er haardest ramt, men der er jo ikke noget i Vejen for, at tilsvarende Fremgangsmaade kan bruges f. Eks. overfor Æg.

Gennem den anførte Forhøjelse af Afregningstallet for Smørret opnaar som nævnt alle Mælkeproducenter at blive ligestillet, og da det mindre Landbrug har størst Mælkemængde pr. Ko og højst Antal Køer pr. Arealenhed, bliver det herigennem paa Mælkeproduktionens Omraade ikke forfordelt.

Ved Ordningen vil opnaas, at ikke alene Flæskeproduktionen, men mulig ogsaa Smørproduktionen, kan blive hævet op til Rentabilitet, saafremt man kan forvente nogen Stigning af Smørprisen i England. Overfor hjemlige Kornproducenter vil en saadan Ordning ogsaa være rimelig derved, at Kornprisen kommer til at staa i et passende Forhold til Flæskeprisen.

Sker dette, at Verdensmarkedets Pris paa Korn stiger, og Afgiften som Følge deraf bliver mindre, er der Mulighed for, at Husdyrprodukternes Pris paa Verdensmarkedet ogsaa vil stige, idet Kornprisen paa Verdensmarkedet over længere Tidsrum altid har været grundlæggende for Prisen paa øvrige Landbrugsprodukter.

For den indenlandske Befolknings Forbrugs Vedkommende vil Ordningen ikke være uretfærdig, saa længe man ikke naar op til en Pris paa Korn, der ligger højere end det Prisgrundlag, som hele det øvrige Prisniveau her i Landet hviler paa (1929). Det samme vil være Tilfældet for Smør- og øvrige Mejeriprodukters Vedkommende til indenlandsk Forbrug.

Naar Oliekager foreslaas medtaget, er Grunden den, at man bør hindre en uøkonomisk Import og Anvendelse af disse, hvis Prisen kommer til at staa i Misforhold til Kornprisen (jfr. Fodringsteorierne).

Iøvrigt vil jo Afgiften paa Oliekager komme Smørproduktionen til gode og saaledes ikke være nogen Uretfærdighed overfor Mælkeproducenterne.

Ordningen har berørt Flæsk, Korn, Mejeriprodukter (evt. Æg), men kræver selvfølgelig en Forbindelse med Kødproduktionen.

Denne Forbindelse med Henblik paa at skabe en rimelig Kreaturpris kan skabes ved, at Slagteafgiften for Svin for en Dels Vedkommende overføres til Kødafgiftskassen.

Svine- og Mælkeproduktionen hører afgjort sammen og Mælkeproducenterne leverer forholdsvis det største Antal Udsættere (ca. 80 pCt.), og er derfor ogsaa interesseret i, at Kreaturer ansættes til en rimelig Pris.

Jeg indrømmer, at Fremgangsmaaden ikke kan skabe den rigtige Pris for det virkelig gode Fedekvæg — og de særlige Egne, der her er interesseret; men dette kunde jo opnaas derved, at den særlige Prisansættelse for disse ogsaa kommer til at gælde Hjemmemarkedet saavel som til Eksportmarkedet.

Jeg hørte ikke Foredraget i Tirsdags om Kødspørgsmaalet, og fik ikke derved Lejlighed til at spørge d'Herrer om deres Stilling til Tuberkulospørgsmaalet, men jeg vil gerne, om vi kunde knytte dette Spørgsmaal endnu stærkere til en Kødordning og Destruktion; thi jeg tror, at dette Spørgsmaal vil komme til at spille en betydelig Rolle i den kommende Tid — baade for vor Kød- og Mejeriprodukteksport — for ikke at tale om, at det vil betyde meget for vor hjemlige Forsyning af Mælk.